

Det fastsættes i stk. 2, 2. pkt., at transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber skal give adgang til systemet, jf. stk. 1, på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår. Bestemmelsen supplerer både bestemmelserne om naturgasselskabernes priser og betingelser i lovens kapitel 7 og § 7, stk. 5, (lovforslagets § 2, nr. 5).

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 18, stk. 3. Bestemmelsen opregner de situationer, som kan berettige, at et transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab nægter adgang til systemet. Hvis en anmodning om adgang til systemet afvises med henvisning til manglende kapacitet, skal selskabet snarest, jf. lovforslagets § 2, nr. 11 (§ 10 a), udbygge kapaciteten, hvis en sådan udbygning er økonomisk rentabel, eller ansøgeren om adgang til nettet er villig til at betale for den. Som hidtil skal et afslag på en anmodning om adgang være behørigt begrundet, jf. stk. 4.

Det følger fortsat af § 18, at Energitilsynet behandler klager over afslag på anmodninger om adgang til systemet, jf. stk. 5, men det fremgår ikke længere af bestemmelsen, hvor hurtigt Energitilsynet skal træffe afgørelse. Gasdirektivets artikel 25, stk. 5, fastsætter frister for behandlingen af klager. Det vil på baggrund af direktivkravene blive fastsat i en bekendtgørelse, at Energitilsynet skal træffe afgørelse inden to måneder efter modtagelsen af en klage over afslag på adgang til systemet. Denne periode vil kunne forlænges med yderligere to måneder, hvis Energitilsynet ønsker yderligere oplysninger. Perioden vil kun kunne forlænges yderligere med klagerens samtykke.

Den gældende lovs § 18, stk. 6, bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte regler, som begrænser udenlandske leverandørers adgang til systemet. Der er ikke fastsat regler med hjemmel i bestemmelsen. Bemyndigelsen er ikke medtaget i den foreslåede affattelse af § 18, da der ikke er intentioner om at fastsætte regler, som begrænser det frie leverandørvalg.

Til nr. 21

(§ 19)

Det foreslås, at bestemmelsen ophæves, da den er overflødig på grund af den nye affattelse af § 18, jf. lovforslagets § 2, nr. 20.

Til nr. 22

(§ 20, stk. 1)

Med det nye gasdirektiv indføres tredjepartsadgang til linepack og andre hjælpefunktioner, hvis det er teknisk eller økonomisk nødvendigt for at yde en effektiv

systemadgang. Ligesom for lagerydelser åbner direktivet mulighed for, at der kan vælges reguleret eller forhandlet adgang. Ved implementeringen af disse regler i dansk lov findes det hensigtsmæssigt, at reguleringen af adgang til linepack og andre hjælpefunktioner følger den regulering, som de selskaber, der tilbyder disse ydelser, i forvejen er underlagt i deres egenskab af transmissions-, distributions-, LNG- eller lagerselskaber.

Linepack anvendes i dag til systemformål og til den balancemæssige fleksibilitet, der gives i transmissionsaftaler. Endvidere tilbyder Gastra A/S yderligere fleksibilitet mod særlig betaling. Denne fleksibilitetsydelse tilvejebringes i vidt omfang ved brug af linepack.

Til nr. 23

(§ 20, stk. 3)

Som den gældende § 20, stk. 3, er formuleret, kan der opstå tvivl om, hvorvidt der i begrænset omfang er forhandlet adgang til distributionsnet, hvilket vil være i strid med det nye gasdirektiv. Formålet med ændringen af bestemmelsen i § 20, stk. 3, er at fjerne denne tvivl, uden at der ændres ved det reelle indhold af bestemmelsen. Distribution af naturgas vil således fortsat skulle afregnes til den tarif, der gælder for det net, en given forbruger er tilsluttet, uanset at gassen undervejs passerer flere distributionsnet, og provenuet vil fortsat skulle fordeles efter aftale mellem de distributionselskaber gennem hvis net, gassen passerer ved transporten frem til forbrugeren.

Til nr. 24

(§ 20, stk. 4)

Med den nye § 20, stk. 4, bemyndiges Energitilsynet til at træffe afgørelse i tvister vedrørende fordelingen af provenuet ved transport af naturgas gennem flere distributionsnet, hvis en eller flere af parterne måtte ønske det. Bestemmelsen skal sikre, at Energitilsynet fortsat kan træffe afgørelse i sådanne sager, som det er tilfældet i den gældende lovgivning, hvor klager over priser og betingelser for transport gennem et distributionsnet til andre distributionsnet kan indbringes for Tilsynet, der så træffer afgørelse i henhold til naturgasforsyningslovens § 41.

Ved sin afgørelse i en tvist skal Energitilsynet tage hensyn til de omkostninger, der for de enkelte selskaber er forbundet med den givne transport, samt at fordelingen af provenuet fastlægges således, at der ikke gives incitamenter til samfundsøkonomisk unødvendige nyanlæg.